

ת"ד 4838/09/19 - מדינת ישראל ע"י נגד בקר טורקמן ע"י

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 4838-09-19 מדינת ישראל נ' טורקמן

בפני כבוד השופטת צפורה משה

המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד חיים ביטון

נגד

הנאשם: בקר טורקמן ע"י ב"כ עוה"ד בדארנה וסאם

הכרעת דין

ההדגשות כאן ולאורך הכרעת הדין שלי - צ.מ.
פקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (תקרא להלן: "פקודת התעבורה").
תקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (ייקראו להלן: "תקנות התעבורה").
פקודת ביטוח רכב מנועי {נוסח חדש}, תש"ל - 1970 (תקרא להלן: "פקודת ביטוח רכב מנועי")
מבוא:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו גרימת תאונת דרכים בתל אביב, עת נהג על אופנוע ועקף את רכב הנהגת המעורבת (להלן: "המעורבת").

מדובר בתאונת דרכים, אשר תוצאותיה חבלות של ממש, בדמות שבר, אשר הצריך ניתוח ושיקום וכן נזק לכלי הרכב המעורבים, הכל כמפורט להלן בכתב האישום.

הנאשם עצמו הוא זה שנחבל כתוצאה מהתאונה.

עוד מיוחס לנאשם כי נהג ללא ביטוח.

לטענת מאשימה, הנאשם נהג בקלות ראש, בשעה שעקף מצד שמאל בצומת את רכב הנהגת המעורבת ובכך גרם לתאונה ולתוצאותיה, הראיות והעדויות מוכיחות מעבר לכל ספק סביר, את הנטען בכתב האישום ובפרט עדויות בוחן התאונה, הנהגת המעורבת ועד ראייה ניטרלי.

משכך טוענת המאשימה, יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

מנגד לטענת ההגנה, יש לזכות את הנאשם מאחריות לתאונה, ולהרשיעו בעבירה של נהיגה ללא ביטוח בלבד.

לטענת ההגנה, לא עלה בידי המאשימה להוכיח ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם אחראי לתאונה. ההיפך הוא הנכון, הנהגת המעורבת היא זו שפגעה ברכב הנאשם, והדברים נלמדים בין היתר מגרסתה הראשונית סמוך לאירוע, מיקום הנזקים ברכב המעורבת וברכב הנאשם, המקום והאופן בו הוטח רכבו של הנאשם על המדרכה ועוד.

הנאשם, נהג בנתיב השמאלי מבין שלושה נתיבים בכיוון נסיעתו, ואילו המעורבת הגיעה מצדו הימני, סתתה עם רכבה לנתיב שלו וגרמה לתאונת הדרכים.

זאת ועוד, בראיות המאשימה, נתגלו כשלים וחסרים כמו גם סתירות בעדות הנהגת המעורבת עצמה, אשר אלה ובמצטבר לטענות נוספות, די בהן כדי להורות על זיכוי הנאשם מהמיוחס לו.

תמצית הכרעת הדין:

לאחר שבחנתי חומר הראיות המונח בפניי, תוך שקילת העדויות והתרשמותי מהעדים שהופיעו בפניי, כמו גם הנטען בסיכומי הצדדים, הוראות החוק והפסיקה המחייבת, הגעתי למסקנה כי עלה בידי המאשימה להוכיח את הנטען על ידה בכתב האישום ברמה הנדרשת במשפט פלילי.

לא מצאתי כי יש בטענות ההגנה, כדי לעורר "ספק סביר" בדבר אשמתו של הנאשם.

"ספק סביר" אין פירושו "ספק סתם" אלא ספק אשר יש לו אחיזה במציאות.

מכלול הראיות והעדויות מלמדות כי הנאשם הוא ולא אחר אחראי לתאונה, ואין לי אלא לאמץ הנטען בסיכומי המאשימה, ולקבוע כי די ב"יש" המצוי בחומר הראיות כדי להרשיע את הנאשם.

אשר על כן, מצאתי לנכון להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

גם אם קיימים חוסרים ומחדלי חקירה כטענת ההגנה, אין המדובר בכאלה, אשר יש בהם בנסיבות תיק זה כדי להביא לזיכויו של הנאשם.

עדויות עדי התביעה ובעיקר עד הראייה הניטרלי, אשר העיד על מקום הימצאותה של הנהגת המעורבת בכביש טרם הפנייה שמאלה, עדות הנהגת המעורבת ועדות בוחן התאונה, נמצאו על ידי מהימנות ועקביות, ויש בהן די כדי להוביל למסקנה ולפיה הנאשם הוא זה האחראי לתאונה.

אל מול כל אלה, וראיות אחרות התומכות בעמדת המאשימה, נמצאה גרסת הנאשם על ידי בלתי מהימנה. אילו אכן, היה בכוונת הנאשם לפנות שמאלה כטענתו, הרי שיש להניח כי לא הייתה מתרחשת כלל תאונה שהרי רכבו של הנאשם היה בפנייה שמאלה, מה גם שמדובר ברכב מסוג אופנוע.

האופן בו הוטח האופנוע על המדרכה, יש בו דווקא ללמד כי הנאשם התכוון לנסוע ישר וכי נסע במהירות גבוהה מאוד. התנהגותו זו היא זו אשר גרמה לאופן בו הועף והוטח בשל עוצמת ההתנגשות ברכב המעורבת ואין לו אלא להלין על עצמו.

ההגנה לא הביאה כל ראיה ולפיה הנאשם הוזז ממקומו, ההיפך הוא הנכון. הוכח כי הנאשם לא הוזז ממקומו. הדברים נאמרים גם בקשר לנזקים שנגרמו לרכבה של המעורבת.

הנאשם נהג ללא ביטוח, אך לא מצא לנכון למסור זאת לשוטר מיד עם חקירתו הראשונה.

זאת ועוד, הנאשם התחמק ממתן תשובה ישירה מתי קנה את רכבו, ומסר בעניין זה גרסאות סותרות.

די בהתנהגויות אילו של הנאשם כשלעצמן, וביתר שאת במצטבר ליתר הראיות כדי ללמד על חוסר מהימנותו ואחריותו לתאונה.

כתב האישום:

בפרק א. לכתב האישום, פרק העובדות, נטען כדלקמן:

1. בתאריך 27.01.2019 סמוך לשעה 12:50 נהג הנאשם אופנוע תוצרת טי מקס, מספר רישוי 5268263 בתל אביב, ברחוב דרך שלמה, מכון מערב למזרח, והתקרב לצומת עם רחוב נחלת בנימין (להלן- "הצומת").
2. אותה עת, ברחוב דרך שלמה, מכון מערב לכיוון מזרח, בכיוון נסיעת הנאשם ולפניו, נסע רכב פרטי תוצרת סוזוקי מספר רישוי 8866528 (להלן- "הרכב המעורב") נהוג בידי אירנה שפיגל, אשר התקרבה לצומת עם רחוב נחלת בנימין והחלה בפנייה שמאלה.
3. הנאשם נהג בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספקת דרך, (צ"ל: "לדרך"- צ.מ.) התקרב לצומת הנ"ל, החל בעקיפת הרכב המעורב שנסע לפניו בעודו בצומת ופגע בו.
4. כתוצאה מהתאונה ניזוקו שני כלי הרכב, והנאשם נחבל בגופו בכך שנגרמו לו חבלות של ממש: שבר טיביה מרוסק ופיבולה שליש פרוקסימלי מרוסק, אשר הצריך אשפוז ניתוח ושיקום.
5. בנסיבות המתוארות לעיל נהג הנאשם ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה המכסה את נהיגתו.

בפרק ב. לכתב האישום, פרק הוראות החיקוק, יוחסו לנאשם הוראות החיקוק הבאות:

1. **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, סמל סעיף 7137 ביחד עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה סמל סעיף 2029 .
2. **גרימת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה סמל סעיף 9923.
3. **עקיפה/סטייה לעקיפה בצומת** - עבירה לפי תקנה 47(ה)(4) לתקנות התעבורה, סמל סעיף 6250.
4. **נהיגה ברכב ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי, 90סמל סעיף 2106 .
5. **התנהגות הגורמת נזק** - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה סמל סעיף 2425.

הוראות החיקוק קובעות כדלקמן:

סעיף 62(2) לפקודת התעבורה ביחד עם סעיף 38 (2) לפקודה קובעים:

62". העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין: מיום 6.12.1979

תיקון מס' 15

ס"ח תש"ם מס' 949 מיום 6.12.1979 עמ' 22 (ה"ח 1396)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס שלושת אלפים לירות קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס חמישה עשר אלף לירות:

מיום 7.7.1983

צו תשמ"ג-1983

ק"ת תשמ"ג מס' 4501 מיום 7.6.1983 עמ' 1503

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס חמישה עשר אלף לירות 21,000 שקלים:

מיום 13.3.1984

צו תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4594 מיום 12.2.1984 עמ' 949

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 21,000 שקלים 42,000 שקלים:

מיום 28.8.1984

צו (מס' 2) תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4674 מיום 29.7.1984 עמ' 2065

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה

בית המשפט - קנס 42,000 שקלים 84,000 שקלים:

מיום 30.4.1985

צו תשמ"ה-1985

ק"ת תשמ"ה מס' 4786 מיום 31.3.1985 עמ' 1000

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 84,000 שקלים 210,000 שקלים:

מיום 1.1.1986

צו תשמ"ו-1985

ק"ת תשמ"ו מס' 4885 מיום 20.12.1985 עמ' 299

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 210,000 שקלים 525 שקלים חדשים:

מיום 1.2.1987

צו תשמ"ז-1987

ק"ת תשמ"ז מס' 5001 מיום 29.1.1987 עמ' 358

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 630 525 שקלים חדשים:

מיום 1.9.1989

צו תשמ"ט-1989

ק"ת תשמ"ט מס' 5209 מיום 8.8.1989 עמ' 1234

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 953 630 שקלים חדשים:

מיום 15.4.1993

צו (מס' 2) תשנ"ג-1993

ק"ת תשנ"ג מס' 5506 מיום 4.3.1993 עמ' 487

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 953 1500 שקלים חדשים:

מיום 11.7.1996

צו תשנ"ו-1996

ק"ת תשנ"ו מס' 5760 מיום 11.6.1996 עמ' 994

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 2000 שקלים חדשים:

מיום 21.8.1996

תיקון מס' 40

ס"ח תשנ"ו מס' 1599 מיום 21.8.1996 עמ' 379 (ה"ח 2480)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 5000 שקלים חדשים:

מיום 27.1.2000

תיקון מס' 51

ס"ח תש"ס מס' 1725 מיום 27.1.2000 עמ' 103 (ה"ח 2822)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו- מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 5000 שקלים חדשים פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977:

מיום 15.12.2005

תיקון מס' 72

ס"ח תשס"ו מס' 2040 מיום 15.12.2005 עמ' 91 (ה"ח 154)

....

(2) **נוהג רכב בדרך קלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה;**"

"38. הורשע אדם -

...

(2) **על עבירה מן המפורטות בתוספת השנייה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;**"

סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה קובע:

"38. הורשע אדם -

....

(3) **על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש,**

דינו - בנוסף לכל עונש אחר - **פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים.** אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר."

תקנה 47 (ה)(4) לתקנות התעבורה קובעת:

"(ה) **נוהג רכב לא יעקוף לא ינסה לעקוף ולא יסיט את רכבו שמאלה או ימינה כדי לעקוף רכב או בעל - חיים באחד מאלה:**

...

(4) **הוא עובר בתוך צומת, או אינו משלים את העקיפה לפני הגיעו לצומת...**"

סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי קובע :

"2. (א) **בכפוף להוראות פקודה זו, לא ישתמש אדם- ולא יגרום ולא יניח שאדם אחר ישתמש - ברכב**

מנועי, אלא אם יש על שימוש שלו או של האדם האחר באותו רכב פוליסה בת - תוקף לפי דרישותיה של פקודה זו"

תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה קובעת:

"21.

...

(ב) כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא -

..

(2) **יגרום נזק** לאדם או לרכוש ולא ייתן מקום לגרום נזק כאמור;

"...

צ.מ. - רחוב "דרך שלמה", יקרא גם בהתאמה לעדויות רחוב "סלמה" .

תשובת הנאשם לכתב האישום ומהות כפירתו:

ביום 17.11.2020 נערכה ישיבת ההקראה בתיק, הנאשם הודה בנהיגה בזמן ובמקום, בתוצאות התאונה ובנהיגה ללא ביטוח אך כפר באחריותו לתאונה.

להלן פירוט תשובתו לסעיפי האישום המפורטים לעיל:

סעיף 1 - הודה בנהיגה בזמן ובמקום.

סעיף 2 - כפר מחוסר ידיעה, כי לפניו נסע רכב הנהגת המעורבת ובסוג הרכב.

סעיף 3 - כפר בכך כי נהג בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, התקרר לצומת הנ"ל, החל בעקיפת הרכב המעורב שנסע לפניו בעודו בצומת ופגע בו.

סעיף 4 - הודה בתוצאות התאונה אך כפר באחריות לה.

סעיף 5 - הודה בנהיגה ללא ביטוח.

ההגנה וויתרה כבר בשלב זה, על שמיעת עדות **ע/ת 8** והסכימה להגשת המסמכים הרפואיים ללא הצורך בשמיעת עדותו.

השאלה העומדת לדיון:

האם בחומר הראיות יש די, כדי להוביל למסקנה לה טוענת המאשימה ולפיה הנאשם, אשר רכב על אופנוע, כלל לא התכוון לפנות שמאלה, אלא לנסוע ישר הוא האחראי לתאונה, עת עקף את רכב המעורבת משמאל בהיותו בתוך הצומת, כאשר זו נסעה בנתיב המיועד לפנייה שמאלה?

או שמא, חומר הראיות מלמד אחרת כטענת ההגנה, ולפיה המעורבת היא זו אשר סתתה מנתיב נסיעתה עת בקשה לפנות שמאלה ופגעה בנאשם, אשר היה בנתיב נסיעתו והתכוון לפנות שמאלה, מסלול נסיעתו למקום עבודתו.

שלב שמיעת הראיות :

ביום 21.4.21 החלה שמית הראיות.

בפרשת התביעה העידו מטעם המאשימה, הנהגת המעורבת בתאונה, עד ראייה, שוטרים שהגיעו לזירה ובוחן התאונה.

מפנה לעמ' 6-40 לפרוטוקול, לראיות ולמוצגים שהוגשו.

בפרשת ההגנה העיד מטעם ההגנה הנאשם בלבד.

מפנה לעמ' 41-47 לפרוטוקול.

פרשת התביעה וניתוח העדויות בהרחבה:

ע/ת 3 הגב' אירינה שפיגל, הנהגת המעורבת בתאונה.

(עמ' 7 לפרוטוקול מיום 21.4.21 החל מש' 4 ואילך).

חקירת העדה תחת אזהרה במשטרה, הוגשה בהסכמת ההגנה וסומנה **ת/1.**

העדה נחקרה בתחילה תחת אזהרה ביום 25.3.19 שעה 11:20 ביחידת הבוחנים, בחשד לעבירות של סטייה מנתיב ופגיעה באופנוע אשר היה מימין לה ולמעשה באחריות לתאונה.

בחקירתה מסרה העדה, כי הינה מבינה את החשדות נגדה וכן את השפה העברית.

העדה פרטה נסיבות האירוע, ולפיהן נהגה ברכב שלה, הסוזוקי ברחוב שלמה, מאחורי יפו למזרח, רצתה לפנות שמאלה לרחוב שלפני הרמזור ואז הגיע רוכב אופנוע מצד שמאל שלה והיא פגעה בו והוא המשיך ישר ונפגע ממנה ולפני ברמזור היה אור אדום והיו רכבים לפני והיה עוד אופנוע שגם יצא. ראה עמ' 2 להודעה החל מש' 2 ואילך.

לשאלה אם היה אוטובוס מולה בזמן התאונה? השיבה בחיוב וצינה כי זה היה אחרי שיצאה מהרכב.

העדה נשאלה אם יש לה תמונות מהאירוע? על כך השיבה בחיוב והפנתה את החוקר לראות בטלפון שלה ומסרה כי תשלח את התמונות.

לענין המהירות בה נסעה:

כאשר נשאלה באיזו מהירות נסעה? השיבה, כי עצרה ואז החלה בפנייה שמאלה.

לענין הנתיב בו נסעה:

כאשר נשאלה באיזה נתיב נסעה? השיבה: בנתיב השמאלי לפנייה שמאלה.

כאשר נשאלה כמה נתיבים יש במקום? השיבה:

"3, כאשר 2 להמשיך ישר והשמאלי תחבורה ציבורית ובקטע שאני יכולה לפנות שמאלה לרחוב שלפני הרמזור". ראה ש' 26-28.

כאשר נשאלה אם הסתכלה במראה לפני שפנתה? השיבה בחיוב והוסיפה כי היא אינה יודעת מהיכן הגיע רוכב האופנוע וכדבריה: **"הוא הפתיע אותי"**. ראה ש' 30.

לענין הכיוון ממנו הגיע הנאשם:

העדה חזרה על גרסתה, כאשר נשאלה מהיכן הגיע רוכב האופנוע? והשיבה, כי זה בא מצד שמאל שלה: **"מצד שמאל שלי"**. ראה ש' 32.

כאשר נשאלה היכן נפגע הרכב שלה? השיבה:

"בצד שמאלי מקדימה וגם דלת נהג" ראה ש' 34.

כאשר נשאלה היכן נפגע האופנוע? השיבה:

כי היא אינה יודעת מאחר ולא הסתכלה עליו כי הוא עף. ראה ש' 36.

כאשר נשאלה מה היה מצב הכביש? השיבה:

"כביש היה יבש, ותקין, היה פקוק ומזג אויר היה טוב, אור יום..." ראה ש' 38.

כשנשאלה אם יש לה מה להוסיף? השיבה בשלילה.

הרכב שלה תקין, אין לה מצלמה ברכב אין לה גם עדי ראייה.

העדה מסרה עדותה הראשית בבית המשפט,

בעדותה הראשית פרטה נסיבות האירוע ולפיהן הייתה ברחוב סלאמה, נהגה, רצתה לפנות שמאלה, היא אינה זוכרת את שם הרחוב ורוכב האופנוע נכנס בה בצד שמאל.

(ראה עמ' 7 ש' 12-13 לפרוטוקול).

המעורבת נתבקשה להרחיב ומסרה:

"ש. את יכולה לפרט ולהרחיב על נסיבות האירוע מעבר למה שסיפרת עכשיו?"

ת. זה היה בצד שמאל, בנתיב הכי שמאלי, אפשר רק לפנות שמאלה מהנתיב הזה. קצת לפני הרמזור. היה פקק לא גדול. היה גם אוטובוס ממולי וחיכיתי שיעבור. מדובר בנתיב נגדי. אז חיכיתי ו... זהו. הרגשתי מכה. עוד לא פניתי רציתי לפנות. זה רק נתיב אחד. מצד שמאל הוא פגע בי."

ראה עמ' 7 שורות 14-18 לפרוטוקול.

העדה נחקרה בחקירה הנגדית במסגרתה הוגשה כאמור לעיל הודעתה במסגרת 1/ת, זאת לאחר שהתקבל הרושם, כי העדה לא הבינה את שאלת הסניגור המלומד למשמעות המונח "חקירה תחת אזהרה".

מאוחר יותר, אישרה העדה כי אכן הזהירו אותה לומר אמת, על אף שהחקירה כחודשיים לאחר התאונה כי זו חתימתה.

ואולם, כאשר הוטח בפניה כי **בת/1**, מסרה כי פגעה ברוכב האופנוע שנמצא מימין שלה, בתחילה השיבה, כי אינה מבינה את השאלה ובהמשך הכחישה כי אמרה זאת:

"לא נכון. לא זוכרת שהייתה שאלה כזו". ראה עמ' 9 ש' 9.

כאשר הוטח בה, כי מסרה בחקירה כי הינה מבינה עברית, אשרה אבל הוסיפה כי אינה מבינה הכל.

כאשר נתבקשה לחדד תשובתה ומדוע לא מסרה זאת לחוקר, השיבה כי מסרה לחוקר שאינה קוראת, והיא אינה יודעת מה נרשם, ומכל מקום היא לא קראה את ההודעה, על אף שהוא נתן לה לקרוא.

ראה עמ' 9 החל מש' 12 ואילך.

כאשר נשאלה אם היום קראה את **ת/1** ? השיבה בשלילה.

כאשר נשאלה לשאלת בית המשפט, אם הינה יכולה היום לקרוא את ההודעה? השיבה, כי היא יכולה לקרוא חלק מהדברים, לא הכל וזה יקח זמן.

לבקשת בית המשפט נתבקשה להקריא ש' 7 מעדותה ולהסביר מדוע מסרה את הכתוב שם ממנו עולה כי היא פגעה בנאשם בצמד המילים "ונפגע ממני" ?

על כך השיבה, כי אינה יודעת ואינה זוכרת כי אמרה זאת. ראה עמ' 9 החל מש' 26 ואילך.

(מפנה צ.מ. - לדברי העדה בת/1, חקירתה תחת אזהרה של המעורבת, שורה 9 "ואני רציתי לפנות שמאלה לרחוב שלפני הרמזור, ואז הגיע אופנוע מצד שמאל שלי ופגעתי בו והוא המשיך ונפגע ממני..").

לעדה הוצגה תמונה מתיק החקירה, של מקום התאונה, תמונה מספר 7, מלוח תצלומים של בוחן התאונה ע/ת 1 - התמונה הוגשה וסומנה נ/1 .

העדה נתבקשה לזהות את המקום, בתחילה מסרה כי אינה זוכרת, ובהמשך מסרה כי היא חושבת שהיה סימן שאפשר לפנות רק שמאלה.

העדה אשרה כי היו שלושה נתיבים בכיוון נסיעתה, שניים ישר, וכי הנתיב השלישי מיועד לתחבורה ציבורית ומאפשר לרכב פרטי אך ורק לצורך פנייה שמאלה, אך לא ישר ויש סימון לבן וצהוב.

כאשר נשאלה אם לאופנוע מותר לפנות שמאלה? השיבה, כי אינה יודעת.

כאשר נשאלה לאן רוכב האופנוע המשיך? השיבה, כי אינה יודעת.

ב"כ המאשימה התנגד לשאלה, ובית המשפט הפנה תשומת לב הסניגור, כי העדה מסרה בחקירתה במשטרה **ת/1** כי "רוכב האופנוע המשיך ישר". ראה עמ' 11 לפרוטוקול החל מש' 1 ואילך.

כאשר נתבקשה לתאר היכן הייתה נקודת המגע בינה לבין רוכב האופנוע סימנה **בא- על גבי נ/1** ומסרה, כי כבר החלה לנסוע שמאלה, עוד לא לגמרי פנתה, והיא חושבת שהגלגל עבר כבר את הקו.

ראה עמ' 11 החל מש' 25 ואילך.

העדה נשאלה לגבי האוטובוס, תוך שהופנתה לדברים אשר מסרה בחקירה **ת/1**, וזאת, לעומת עדותה בבית המשפט.

כאשר אשרה את הדברים **בת/1**, הפנה בית המשפט תשומת לב, לשוני בגרסאות לאור עדותה בבית המשפט. לכך השיבה העדה כי אינה זוכרת. ראה עמ' 12 החל מש' 1 ואילך.

למעורבת הוצגו, סקיצה של בוחן התאונה ותמונה של האופנוע לאחר התאונה **סומנו נ/2 ונ/3**.

העדה נתבקשה לאשר האם זה המקום שאליו נזרק האופנוע? על כך השיבה, כי אינה זוכרת.

כאשר נתבקשה לזהות את הרכב שלה, אשרה כי אכן זה הרכב שלה, ולשאלה כיצד הוא חונה? השיבה, כי הוא אינו חונה אלא עומד.

העדה נתבקשה לאשר האם זה הרכב שאליו התכוונה לפנות שמאלה? ועל כך השיבה כי אינה יודעת? ראה עמ' 12 החל מש' 20 ואילך.

לשאלת הסניגור המלומד, השיבה העדה כי היא אינה זוכרת היכן היה הנפגע, **וכי הייתה בשוק**.

העדה נשאלה אם מי מהשוטרים דבר איתה? ואם מסרה לשוטר במקום כי נסעה בנתיב השני מימין?

על כך השיבה, כי אכן דברה עם השוטרים שהגיעו אחר כך, אך זה לא מה שמסרה להם, זאת לאחר שבית משפט שב והסביר לה את השאלה. ראה עמ' 13 החל מש' 18 ואילך.

העדה שבה ואשרה לשאלות הסניגור בגרסאות שונות, את מקום הפגיעה ברכב שלה בצד שמאל בדלת

עמוד 13

ומקדימה וכי הרגישה מכה חזקה. ראה עמ' 13 החל מש' 22.

העדה נשאלה אם יש לה ביטוח? ואם תקנה את רכבה? והשיבה בחיוב.

כאשר הוטח בה, כי הנזק בדלת בצד שמאל זה מתאונה קודמת, שללה זאת והעידה כי לא הייתה לה תאונה.

לעדה הוצגה **תמונה מספר 1** מתיק החקירה, וזו נתבקשה על ידי הסניגור המלומד לסמן את הנזק שנגרם לרכבה בכנף ובדלת כתוצאה מהתאונה, **התמונה סומנה נ/4**.

כאשר נתבקשה להסביר כיצד זה רכבה נפגע מקדימה? זאת כאשר לטענתה רכב הגיח מאחור ופגע בדלת שלה? על כך השיבה, כי לא ראתה אותו.

ב"כ המאשימה התנגד ובקש להפנות תשומת לב הסניגור לכך, כי לא כך, טענה העדה וכי לדבריה האופנוע הגיע מצד שמאל ולא מאחור. ראה עמ' 14 לפרוטוקול החל מש' 27 ואילך.

העדה הוסיפה ומסרה, כי אינה יודעת מהיכן הגיע ואם סטה מהנתיב.

לשאלות בית המשפט, שבה והבהירה, כי אינה יודעת מהיכן הגיע.

עוד מסרה כי היא אינה מבינה בנזקים, ומכל מקום הוא גם לא הגיע מקדימה, אחרת הייתה רואה אותו.

כאשר נשאלה האם לאחר התאונה רוכב האופנוע עף קדימה או אחורה? השיבה קדימה.

כאשר נתבקשה להסביר זאת, אל מול העובדה שהפגיעה הינה בדלת שמאל, השיבה כי אין לה הסבר וכי אין לה מושג היכן נפגע האופנוע.

לשאלות בית המשפט, מסרה כי יש לה עדיין תמונות בטלפון של האופנוע שוכב, אך היא עצמה לא צילמה וכי לא צילמה את "הבן אדם".

ראה עמ' 15 החל מש' 25 ואילך.

ב"כ המאשימה אשר לפרוטוקול, כי העדה אכן שלחה את התמונות והציגה אותן ממכשיר הפלאפון.

לבקשת ההגנה התמונות הוגשו וסומנו נ/5 (א-ה).

ב"כ הנאשם ניסה להציג לעדה גרסת ההגנה, ולפיה המעורבות הייתה בנתיב האמצעי ולא בשמאלי וכי היא לא הבחינה בו וכי לנאשם היה מותר לנסוע באותו נתיב.

בשלב זה, התנגד ב"כ המאשימה לקו החקירה, וטען כי יש בכך למעשה משום הטעיית העדה.

לשאלות בית המשפט חזרה העדה על גרסתה, ולפיה היו 3 נתיבים בכיוון נסיעתה וכי היא הייתה בשמאלי וכי רק באחד מותר לפנות שמאלה.

כאשר נשאלה האם לא הייתה באמצעי? השיבה תוך הנדת ראשה לשלילה וענתה כי לא הייתה באמצעי בוודאות:

"...לא הייתי. בוודאות." ראה עמ' 17 לפרוטוקול החל מש' 3 ואילך.

בחקירתה החוזרת ולשאלות ב"כ המאשימה האם הינה יודעת מה ההבדל בין "פגעתי בו" לבין נפגע ממני" לאור קשיי השפה? על כך השיבה:

"אחר כך כן... לא כל הזמן. אני לפעמים..." ראה עמ' 18 לפרוטוקול ש' 21-22.

ע/ת 4, השוטרת הגב' לינוי חג'בי -

ההגנה הסכימה להגשת המסמכים ללא צורך בשמיעת עדותה, כפי שיפורט גם בהמשך.

ע/ת 6, רס"ל שובאש קיין, שוטר סיור אשר הגיע ראשון לזירת האירוע.

(ראה עמ' 22 לפרוטוקול החל מש' 12 ואילך).

העד נחקר בחקירה ראשית, באמצעותו ובהסכמת ההגנה הוגשו המוצגים הבאים:

דו"ח פעולה - סומן ת/2.

סרטון ממצלמת גוף - סומן ת/3.

מדו"ח הפעולה ת/2, עולה כי במהלך סיור שגרתי הבחין העד, בקבוצה של אנשים אשר סימנו לו עם היד, התקדם לעברם, לדרך שלמה פינת נחלת בנימין, והבין כי מדובר בתאונת דרכים בין קטנוע לרכב פרטי.

כמו כן, הבחין באדם אשר שוכב על הרצפה ליד האופנוע שלו.

מייד הזמין מד"א, לקח את פרטי המעורבים וקיבל תמונות מהמעורבת בתאונה. בהמשך, הגיע צוות מד"א אשר פינה את הפצוע במצב קל, כך ממה שנמסר לו ממד"א.

הסרטון 3/ת הוצג באולם בית המשפט.

העד נחקר בחקירה נגדית.

לשאלות הסניגור, אשר נאלץ לרענן לו את הזיכרון, אשר מקום התאונה ברחוב סלמה פינת רחוב נחלת בנימין, וכי האופנוע היה מצד שמאל, סלמה פינת נחלת בנימין, ממערב למזרח על אף שהעד ציין כי רשם משהו אחר. ראה עמ' 23 החל מש' 21 ואילך.

העד נשאל אם שוחח עם הנהגת השנייה היא המעורבת והשיב: "דברתי לקחתי פרטים" ראה ש' 4 בעמ' 24 .

ולשאלה אם המעורבת רעדה השיב כי אינו זוכר. ראה ש' 6-7 באותו עמ'.

העד אשר, כי רק קבל ממנה פרטים ולשאלת הסניגור האם הוא אינו יכול לקבוע מי אשם בתאונה? החל להשיב במילים : "לפי...".

העד לא הספיק להשלים תשובתו, והסניגור המלומד מסר לפרוטוקול כי אין לו שאלות נוספות.

ראה עמ' 24 החל מש' 8 ואילך.

ע/ת 2, מר גברילוב ארנסט, לדבריו ראה את רכב המעורבת בנתיב השמאלי מאחוריו

(להלן: "עד הראייה"). (ראה עדותו בעמ' 26-29 לפרוטוקול).

באמצעות עד הראייה הוגשו, בהסכמת ההגנה המוצגים הבאים:

עדותו במשטרה מיום 28.3.19 שעה 10:20 ושכתוב העדות סומנו ת/4 ו - ת/5.

מעדותו במשטרה, עולה כי עבד בפיקוח העירוני בעירית תל -אביב, וכי ביום האירוע רכב על אופנוע בכיוון נסיעת המעורבת ומלפניה.

לדבריו, נסע באופנוע בכיוון נסיעת הרכב הפרטי, עמד סטטי ברחוב שלמה לכיוון מזרח כשבכוונתו לפנות שמאלה לרחוב נחלת בנימין.

מאחוריו, הגיעה נהגת רכב פרטי כסוף קטן.

בעת שהחל לפנות שמאלה, הסתכל במראה האחורית, וראה כי הרכב הפרטי גם פונה שמאלה, שמע רעש של אופנוע המגביר מהירות ואז האופנוע נופל בכביש והגיע עד המדרכה.

לדבריו עצר בצד וניגש לבחור ואמר לו לא להזיז דבר. עוד לדבריו אמר לו כי יש לו שבר פתוח ולהזמין מד"א ומשטרה.

מציין כי הגיעה ניידת למקום וטיפול באירוע.

כאשר נשאל בעדותו במשטרה האם יכול להיות שהמעורבת הגיעה מהנתיב הימני מהנתיב האמצעי או מהנתיב הימני קיצוני? על כך השיב:

"לא, כי אני ראיתי שהיא מאחורי ממתנה לפנייה שמאלה, כי הגיעו רכבים ממול ולא יכולנו להמשיך בפנייה".

כאשר נשאל: "רוכב האופנוע טוען שנהגת הפרטי סתה אליו מהנתיב האמצעי יכול להיות דבר כזה?"

השיב: "לא יכול להיות כי היה פקק תנועה ואני ראיתי אותה עומדת מאחורי וכאשר אני מתחיל בפנייה היא נוסעת מאחורי ואז הגיע רוכב האופנוע מצד שמאלי שלה חצה את הקו המפריד".

עוד השיב, כי כאשר עמד סטטי לפנייה שמאלה, היה פקק של הרמזור עד אליו ומאחוריו.

כאשר נשאל אם הינו זוכר כי כאשר פנה שמאלה היה אוטובוס מולו?

על כך השיב, כי אינו זוכר איזה אוטובוס אבל אישר כי עבר אותם אוטובוס.

העד נחקר בחקירה נגדית:

בחקירתו הנגדית, נתבקש לתאר היכן ראה את האופנוע בכביש אחרי התאונה.

לדבריו, ראה את האופנוע על הכביש, הרכב המעורב התקדם קצת לתוך רחוב נחלת בנימין ונעצר בצומת

אחרי האופנוע שלו.

לשאלת בית המשפט, **אשר העד כי לא ראה את התאונה וכי אינו יכול לומר בוודאות היכן היה האופנוע לאחר התאונה.** ראה עמ' 25 החל מש' 9 ואילך.

העד נתבקש לדייק ולתאר מיקומו בזמן התרחשות התאונה, ומסר כי בקורות התאונה היה על רחוב סלמה תוך כדי פנייה שמאלה לרחוב נחלת בנימין:

"ש. כשהתאונה קרתה איפה היית?

ת. על סלמה תוך כדי פניה לנחלת בנימין, פניה שמאלה לנחלת בנימין.

ש. כשהייתה התאונה איפה היה המיקום המדויק שלך?

ת. בדיוק נכנסתי לנחלת בנימין בסוף הפניה שלי, ישר איך שפניתי קרתה התאונה מאחורי הגב.

ש. והרכב שהיה מעורב בתאונה עם האופנוע התחיל כבר לפנות שמאלה?

ת. אני נכנסתי לפניה, היה שם מאחורי רכב הפעיל וינקר, ונסע אחרי.

ש. הוא לא היה בעצירה?

ת. לא. עמדתי בעצירה מלאה, מוחלטת, כי חיכיתי שהתנועה הנגדית תפסיק לנסוע. כדי לבצע את הפניה. זכות קדימה. רכב עמד מאחורי. ברגע שהתנועה הפסיקה לנסוע מולי נכנסתי לפניה והרכב מאחורי גם התחיל לנסוע.

ש. אז הוא לא עצר?

ת. למה לא? אני עצרתי והוא עצר אחרי. הוא עמד מאחורי."

ראה עמ' 25 החל מש' 14 ואילך.

העד מסר כי עצר לפני שנכנס לצומת והרכב המעורב עצר אחריו.

הרכב המעורב היה במרחק של מטר וחצי ושניהם עמדו בנתיב השמאלי.

בצומת אין תמרור עצור, אלא פנייה רגילה שמאלה.

כשהחל לנסוע, גם הרכב מאחוריו החל בנסיעה והכביש היה פנוי.

העד אשר כי בזמן התאונה היה כבר למעשה ברחוב נחלת בנימין.

ראה עמ' 26 לפרוטוקול.

לטענת ההגנה העד נדחף, על אף שלטענתו התחיל לנסוע ומשכך, האופנוע היה צריך להיות מאחוריו.

ובהמשך נשאל העד ומסר:

"ש. אתה התחלת לפנות שמאלה והרכב אחריו התחיל לפנות שמאלה והרכב היה כבר... אתה עברת את הנתיב ממול והרכב כבר התחיל בפניה שמאלה?"

ת. אני לא יכול להגיד לך מה בדיוק המרחק ממני הוא היה. אני יכול להגיד לך שעברתי ברחוב נחלת בנימין כ-5 מטר ואז הרכב שנסע מאחורי עצר בערך 2 מטר ברחוב נחלת בנימין. עצר בגף האופנוע שלי ויצא. כי שמעתי את הרעש והבנתי שקרתה תאונה."

ראה עמ' 26 החל מש' 25 ואילך.

העד נשאל אם חוץ מהנפגעים ראה את רכב המעורבת? העד אשר כי ראה אותו :

"ש. חוץ מהנפגעים שראית, האם הסתכלת על הרכב של הנהגת?"

ת. בדקתי, הסתכלתי עליה שהיא בסדר והיא היתה קצת בלחץ, כמו הלם קרב, אמרתי לה "קחי את המצלמה ותתחילי לצלם את הרכב"... במצלמה שלה.. שתהיה עסוקה במשהו אחד כדי להוציא אותה מהלחץ וניגשתי לבחור להגיש לו עזרה.

ש. פיזית הסתכלת על הרכב שלה?"

ת. ראיתי את הרכב.

ש. אתה יכול להגיד לנו איפה נפגע הרכב שלה?"

ת. קשה לי קצת להגיד האמת.

ש. אתה היית עם מצלמת גוף?"

ת. לא.

ש. מציג לך תמונה של רכב. אתה מזהה אותו?

ת. זה דומה לרכב של המעורבת אבל אני לא יכול להגיד בוודאות. היה לה רכב קטן אפור כסוף."

ראה עמ' 27 לפרוטוקול החל מש' 1 ואילך.

העד נשאל אם הזיזו את האופנוע? על כך השיב, כי את הרכב לא הזיזו בוודאות וכי לגבי האופנוע לא התייחס לכך.
ראה עמ' 28 ש' 3-5.

העד סיכם דבריו לגבי התאונה כדלקמן:

"ש. מה ראית בדיוק בתאונה?

ת. שאני עומד בצומת. יש רכב מאחורי. אני מסיים את הפניה, ואז אני שומע רעש של אופנוע שמאיץ ואז אני שומע בום. אני לא ראיתי."

ראה עמ' 38 ש' 24-25.

כשנשאל העד לשאלות בית המשפט, כיצד הוא יודע מהיכן הגיע האופנוע? השיב:

"לפי הרעש של המנוע חזק של האצה שמעתי את זה מצד שמאל שלי, כלומר משמאל לימין."

וכשנשאל האם ראה אותו? השיב: **"לא. שמעתי אותו"**.

כשנשאל איך יודע שהרעש ששמע הוא של האופנוע המעורב בתאונה? השיב, כי במקום היה פקק, הרכבים עמדו ולדעתו היחיד שיכול היה לעשות רעש הוא האופנוע המעורב בתאונה.

ראה עמ' 28 החל מש' 28 ואילך.

בהמשך חקירתו הנגדית נשאל:

"ש. איך אתה יודע שהוא עוקף?"

ת. האופציה היחידה זה רק לעקוף אותי משמאל, שזה נתיב נגדי. מצד ימין שני נתיבים היה חסום, היה פקק.

לשאלת בית המשפט, אני משיב שהיה חסום כי היה שם רמזור. לצד הפניה שלי, צד שמאל לא היה רמזור."

ראה עמ' 29 החל מש' 5 ואילך.

בחקירתו הנגדית, אשר העד, כי הנסיעה שמאלה לנחלת בנימין מותרת, הגם שמדובר בנתיב תחבורה ציבורית וכי אילו רכב הנאשם היה עומד בנתיב מאחוריו גם לו היה מותר לפנות שמאלה.

ראה עמ' 29 החל מש' 9 ואילך.

ע/ת 1, רס"ר יוסף גרופי, בוחן תנועה- בוחן התאונה. (ראה עמ' 30-35 לפרוטוקול מיום 4.11.21)

העד נחקר ב קירה ראשית, באמצעות העד ובהסכמת ההגנה, הוגשה אסופת מסמכים.

העד אישר כי ערך אותם. המסמכים סומנו כדלקמן:

תרשים - **ת/6.**

מזכר מיום 25.3.19 - **ת/7.**

מזכר מיום 31.3.19 - **ת/8.**

לוח תצלומים (4 עמודים ו-7 תמונות) - **ת/9.**

מזכר מיום 28.3.2019 - **ת/10.**

תעודת עובד ציבור סומן - **ת/11.**

טופס יידוע חשוד בדבר זכויותיו - בטרם חקירה - **ת/12.**

דו"ח ביקור במקום התאונה מיום 24.3.19 - **ת/13.**

סקיצה - **ת/14.**

הודעת הנאשם תחת אזהרה מיום 27.3.19, נגבתה בבית חולים "רעות" (2 עמודים) - **ת/15**.

לשאלת בית המשפט, מסר בוחן התאונה כי מדובר בתיק הצמדה, אין דו"ח בוחן וכי לא הגיע בוחן לזירה.

עוד מסר כי ת/11 הינו למעשה סיכום של התאונה.

כאשר נשאל היכן רשם את מסקנותיו? **הפנה לת/8** ומסר, כי רשם שם את מסקנותיו בצורה יותר מפורטת.

מעיון בת/8 עולה כי העד מציין בו כי קבל את תיק החקירה לטיפולו ביום 17.3.19 והחל לטפל בו.

לאחר שמצא את עד הראייה ארנס גברילוב, פקח עירייה בת"א, וגבה עדות מנהגת הרכב הפרטי היא המעורבת ומרכב האופנוע מצא כי:

המעורבת נסעה ברכב פרטי בנתיב השמאלי, נת"צ ממערב למזרח ברחוב שלמה פינת בנימין ועמדה לפנות שמאלה לרחוב נחלת בנימין, במקום עומס תנועה עד לרמזור של שוקן העלייה.

עד הראייה נסע לפני נהגת הרכב הפרטי, ובזמן שנהגת הרכב הפרטי פונה שמאלה, מגיע רוכב האופנוע בקר טורקמן ועוקף אותה מצד שמאל ונפגע מהרכב שלה, בחלק השמאלי של הרכב כנף קדמי.

על פי סימנים שראה מצילומים שקבל וסרטון של מצלמות גוף של השוטרים בשטח נראה שרוכב האופנוע התכוון להמשיך ישר, ולא לפנות שמאלה וגם המיקום שהאופנוע הוטח, מראה על נסיעה ישרה ולא על פנייה שמאלה.

הבוחן ציין כי לא עלה בידו לאמת את טענת רוכב האופנוע .

הבוחן מצא שיש לרוכב האופנוע אחריות על עקיפה בצומת.

עוד הוברר כי אין לרוכב האופנוע ביטוח חובה כלל.

העד נחקר בחקירה נגדית.

ב"כ הנאשם, הפנה את הבוחן **לסקיצה ת/6** וביקש להצביע על מקום האימפקט,

הבוחן השיב כי הדבר בלתי אפשרי וזאת משום שלא היה במקום התאונה והסביר כי הסימון "א" מלמד על כיוון נסיעת

הרכבים וכי רכב "א" עוקף עם אופנוע את רכב "ב".

העד אישר כי הרכבים המעורבים בתאונה היו בנת"צ ורכבים פרטיים יכולים לפנות שמאלה מהנת"צ.

לעומת זאת, אם רוצים להמשיך ישר מנתיב זה אינם יכולים.

העד נתבקש להסביר לשאלת בית המשפט, איך קבע כי רכב המעורבת היה בצד שמאל?

העד הפנה לעדות המעורבת מיום 25.3.19 עמ' 2 ש' 25 שם מסרה כי הייתה בנתיב השמאלי לפנייה שמאלה.

עוד מסר כי בסס מסקנתו, על סמך עדות עובד העיריה, אשר טען כי רצה לפנות שמאלה והיה בנתיב השמאלי, והנהגת שהייתה מעורבת הייתה מאחוריו ויש בכך כדי לחזק מסקנתו.

ראה עמ' 31 החל מש' 20 ואילך.

כאשר נשאל, האם הוא מבסס מסקנותיו על סמך העדויות? **אשר העד כי העדיף גרסת המעורבים אשר נתנו לו תמונה כללית.**

העד הופנה לדברי המעורבת בש' 8 בת/1, ונתבקש להבהיר מה משמעות המילים " פגעתי בו"?

העד השיב, כי פירוש הדבר שהייתה תאונה אך אין לכך רלבנטיות בשאת האחריות לתאונה וכי ממצא זה אמור להיקבע על ידו כעד מומחה או על ידי בית המשפט :

"ש. בשורה 8 בת/1 בעדות הנהגת מה זה אומר פגעתי בו ?

ת. תאונת דרכים.

ש. מבחינת האחריות ?

ת. זה לא אומר מבחינת האחריות. היא אומרת שהיתה תאונה. בין היא פגעה ויוצאת אחראית זה אני אמור להחליט כעד מומחה ובית משפט יחליט.

ש. נפגע ממני אומר לך משהו ?

ת. אותה תשובה קודמת.

ש. **אם מישו אומר לך "ילד נפגע ממני" ?**

ת. זה עניין של פרשנות."

ראה עמ' 32 החל מש' 2 ואילך.

כאשר נתבקש להבהיר, היכן הפגיעה ברכב המעורבת ביחס למסקנה אליה באשר לאחריות לתאונה? **הפנה לתמונה מס' 1 בת/9 ומסר כי הינו רואה נזק בכנף שמאל.**

כאשר נתבקש לאשר כי הפגיעה הינה בכנף ובדלת, חידד והבהיר :

"ש. אתה מאשר שהפגיעה בדלת וכנף ?

ת. רשמתי כנף שמאלי. לאחר שאני מעיין בתמונה צבעונית אין פגיעה בדלת."

ראה עמ' 32 ש' 13-14.

כאשר נשאל האם מדובר בפגיעה כתוצאה מהתאונה בתיק?

השיב בגילוי כי הוא עצמו לא צילם, אך מדובר בצילום ממצלמת גוף של השוטר.

כאשר נשאל באיזה כיוון הייתה התאונה? השיב כי הגיע למסקנה ולפיה הרכב הפוגע והנפגע נסעו באותו כיוון.

ראה עמ' 32 החל מש' 17 ואילך.

העד נשאל והסביר, כי מיקומו של הנזק ברכב המעורבת מצביע על כך כי התאונה התרחשה בתחילת פנייתה שמאלה:

"ש. לפי המסקנות שלך היא התחילה לפנות שמאלה ?

ת. **על פניו שהיא היתה בהתחלת פניה וזה לפי התאונה. אחרת לא היה יכול להיות לה נזק נקודתי בכנף."**

ראה עמ' 32 החל מש' 31 ואילך.

בהמשך נשאל העד פעם נוספת, לגבי הנזקים ברכב המעורבת לאור מסקנות הבוחן.

העד שב וחזר על גרסתו ולפיה אין נזק בדלת אלא בכנף קדימה:

"ש. יכול להיות שהפגיעה בכנף לא מהתאונה ?

ת. אין לי את המידע הזה. אני יודע שזה מהתאונה על פי מה שהסייר צילם במצלמת הגוף. וגם מה שהנהגת אומרת ולדעתי גם הנהג אמר את זה.

ש. יכול להיות שגם מקדימה הרכב להיפגע ?

ת. לא אמור להיות.

ש. אם הנהגת אמרה שהרכב נפגע מקדימה ?

ת. היא טועה.

ש. ואם אמרה לך דלת נהג בשורה 34 בעדות שלה ?

ת. לא ראיתי בדלת נהג.

ש. ואם אמרה לך ?

ת. אז היא אמרה.

ש. זה לא מעביר את מרכז הפגיעה ?

ת. זה מחזיר אותנו למצב שאתה מחפש אין מאין . אין נזק בדלת. ראינו בתמונות שאין נזק בדלת.

ש. איפה אתה כותב במסקנות שאתה כותב שאין נזק בדלת ?

ת. לוח תצלומים רשום תמונה מס' 1 צילום פרטים כתבתי נזק בכנף קדימה. לא רשמתי שאין נזק בדלת. גם לא ציינתי נזק בדלת."

ראה עמ' 33 החל מש' 10 ואילך

העד נשאל לשאלת בית המשפט, היכן היה מצפה לראות את האופנוע, זאת לאור מסקנתו בדבר כיוון הנסיעה? והאם יש אפשרות שמישהו הזיז את האופנוע?

על כך השיב:

"ש. אם זה מאותו כיוון ונניח שהוא נכנס בה מצד שמאל איפה היית מצפה למצוא את האופנוע ?

עמוד 25

ת. קדימה יותר. מכיון שהסייר צילם דרך מצלמת הגוף, זה מעיד על המהירות וזו הסיבה שנמצא במדרכה ממול.

ולשאלת בית המשפט: אני לא יודע אם מישהו הזיז את האופנוע. לפי השערה שלך האופנוע מוטל על הצד אז אני אומר שלא היו פה פציעות קשות."

ראה עמ' 32 החל מש' 22 ואילך.

העד נשאל לגבי מיקום הנזק באופנוע והאם זה סביר שהאופנוע ניזוק מאחור לאור מסקנות הבוחן?

על כך השיב העד:

"ש. יש לך תמונות של האופנוע?

ת. רק מה שמופיע בתיק. תמונה מס' 3.

ש. האופנוע נפגע גם מאחור, שאלת את הנאשם לגבי הנזק וזה מה שהוא מסר?

ת. לא ראיתי מה הוא אמר אפשר להבין מקרות התאונה כאשר האופנוע הגיע למדרכה סביר להניח שהוא קיבל מכות מכל הכיוונים.

ש. האם נראה לך היגיוני שזה המקום שנמצא האופנוע מונח לפי תיאור התאונה?

ת. זה קורה כל הזמן. זה אופי התאונות. בדרך כלל אנשים עוקפים בנתיב הנגדי."

ראה עמ' 33 החל מש' 3.

העד נשאל, האם יש רמזור בפנייה שמאלה נוכח עדות עד הראייה והמעורבות? ועל כך השיב בשלילה וניסה להסביר עדות המעורבים:

"ש. עמוד 2 שורה 8 בעדות הנהגת?

ת. יש רמזור של רחוב העלייה ויש פנייה לרחוב שלפני הרמזור.

ש. האם בפנייה שמאלה יש רמזור?

ת. אין רמזור.

לשאלת בית המשפט: מדוע כך נאמרו הדברים על ידי העדה ואני משיב שזו התשובה שלה .

ש. יש 2 נתיבים מימין שיש רמזור ?

ת. ואני אומר שאין רמזור שם .

ש. בעדות של העד אמר שהיה פקק כי היה רמזור ?

ת. המרחק בין הצומת של נחלת בנימין לבין הצומת העלייה הוא 50 מ'. יש עומסים כל הזמן ויש פקק תנועה שמגיע מנחלת בנימין . הרמזור נמצא 50 מ' לאחר נחלת בנימין . בלוח תצלומים ניתן לראות זאת בתמונה האחרונה."

ראה עמ' 33 החל מש' 27 ואילך.

העד נשאל פעם נוספת, על סמך מה ביסס מסקנתו ולפיה הנאשם הוא זה שעקף שמאלה וכי נסע

ישר , על כך השיב:

"ש. איך אתה יודע שהנאשם עקף על סמך מה ?

ת. אני מפנה אותך למסקנות בתיק ת/8. על פי עדות של הפקח עד תביעה מס' 2 הוא מוסר שרוכב האופנוע הגיע מצד שמאל לנהגת והנהגת היתה מאחוריו בנתיב הפנייה שמאלה.

ש. אתה גם כותבת גם מיקום האופנוע מראה על נסיעה ישרה ולא על פנייה שמאלה של רוכב האופנוע ?

ת. נכון. אם היה פונה שמאלה לא היתה מתרחשת התאונה.

ש. למה ?

ת. כי יש נתיב אחד פניה שמאלה ואם יש רכב לפניו הוא נותן לו להמשיך לפנות ולא עוקף".

ראה עמ' 8 החל מש' 34 ואילך.

העד נשאל אודות דו"ח הפעולה של ע/ת 7 , רס"ל סרי לינור (סומן גם ת/16 וגם בטעות כ- נ/4 מטעם ההגנה תוקן ל "נ/").

העד נשאל האם התייחס לנאמר בדו"ח? ולפיו המעורבת, מסרה כי נסעה בנתיב השני מימין וכי למעשה מדובר בסתירה

לנאמר בעדותה?

העד השיב כי התייחס לכך וכי גבה עדות מהמעורבת ועדי ראיה.

העד נשאל בעניין זה גם על ידי בית המשפט:

"לשאלת בית המשפט : האם אמתתי את המעורבת עם הדוח אני מניח שכן .

אני מעיין בחקירה של המעורבת ולא שאלתי אותה למה היא אמרה את מה שאמרה אבל שאלתי אותה מספר פעמים מאיזה נתיב היא הגיעה.

הסניגור : מבקש להגיש את הדוח עליו נחקר העד. "

ראה עמ' 34 החל מש' 24 ואילך.

העד הוסיף וחיזק דבריו:

"ת. אני מוסיף ואומר שגם ביססתי את המסקנות שלי על העדות של הפקח .

ש. אני מפנה אותך שוב למה היא התכווננה שאמרה שנרשם נתיב שני מימין מה הכוונה ?

ת. מסמן על גבי הסקיצה . חותם בשמי ומוסיף תאריך היום. הסקיצה בנתיב השני מוגשת ומסומנת נ/5.

ש. השוטר אומר לך גביתי עדות בשטח והנהגת אומרת נתיב שני מימין, אתה לא רואה לנכון לייחס ולשאול אותה ולתחקר אותה על זה ?

ת. עניתי על זה . שאלתי אותה מספר שאלות בנושא."

ראה עמ' 35 ש' 18 ואילך.

הסקיצה הוגשה וסומנה נ/5 - תוקן ל נ/ 7 - צ.מ.

עת/7, רס"ר לידור סרי , שוטר אשר הגיע לזירת התאונה

(ראה עמ' 35-37 לפרוטוקול מיום 4.11.21).

בחקירה ראשית, הוצגו לעד מסמכים, דו"ח פעולה סרטון ותמונות.

העד אשר כי ערך את דו"ח הפעולה.

ב"כ הנאשם הסכים להגשת המסמכים בכפוף לחקירה נגדית:

דו"ח פעולה סומן - ת/16 (16 עמ').

5 תמונות הכוללות צילום הרכבים המעורבים, תעודת ביטוח ותמונות ממקום התאונה - **סומנו ת/17.**

בדו"ח הפעולה ת/16, העד מפרט הפעולות שביצע בהגיעו לזירת התאונה,

כמו כן, **מציין כי הנהגת המעורבת מסרה כי נסעה בנתיב השני מימין וכשרצתה לפנות שמאלה בשלמה 70 נכנס בה רוכב האופנוע העונה לשם בקר טורקמן.**

ראה, בת/16 למטה החל מש' 3.

העד נחקר בחקירה נגדית, ואשר את שכתב בת/16.

העד אשר, כי צילם את התמונות שהוגשו לבית המשפט.

לשאלת הסניגור המלומד, האם ייתכן כי לא הבין את המעורבת? השיב בשלילה, ואשר כי אלה הדברים שנאמרו על ידי המעורבת.

לשאלה, האם הוא מאשר כי מיקום האופנוע היה בפינת הרחובות סלמה נחלת בנימין? השיב העד, כי מהתמונה עצמה הוא אינו יכול לאבחן במיקום המדויק של הרחובות, ואולם אישר כי צילום האופנוע היה לאחר התאונה.

העד לא ידע להשיב מהיכן הגיע לזירה, אך הוסיף וציין כי זה לא רלבנטי לדו"ח הפעולה.

ראה עמ' 36 החל מש' 19 ואילך.

העד אשר, כי צלם את האופנוע במיקום שלו לאחר התאונה.

ראה עמ' 36 ש' 30-31.

העד נשאל אם שאל את הנאשם במקום איזו שאלה?

העד השיב, והפנה לדו"ח הפעולה בו ציין כי הרוכב התקשה לדבר עקב הכאבים שהיו לו, וכי למעשה הנאשם לא אמר לו דבר גם לא היכן נסע.

כאשר נשאל אם הבין היכן קרתה התאונה? השיב, כי ציין את מה שאמרה לו הנהגת המעורב, כפי שפירט בדו"ח הפעולה.

ראה עמ' 37 החל מש' 1 ואילך.

לשאלת בית המשפט, השיב העד כי הגיע לאירוע בשעה 13:32 .

יצוין, כי על פי כתב האישום התאונה ארעה בשעה 12:50.

לדברי העד, קבל דיווח על האירוע בשעה 13:21 .

העד אשר, כי כאשר הגיע לזירת התאונה רוכב האופנוע היה שכוב על הריצפה.

עוד אשר, כי לא זכור לו אם היה מישוה נוסף בין זמן ההגעה שלו לתאונה.

כאשר נשאל האם הוא יודע אם האופנוע הוזז טרם הגעתו לזירה?

השיב: **"אם לא ציינתי (בדוח) סביר להניח שלא הוזז".**

בתום פרשת התביעה הודיעו הצדדים כי מסמכים שנערכו על ידי **ע/ת 4, ע/ת 5 ו - ע/ת 6** מוגשים בהסכמה:

תעודה רפואית ע/ת 8 - סומנה ת/18 (7 עמ') .

דו"ח פעולה ע/ת 4 - סומן ת/19 (5 עמ') .

סרטון - סומן ת/20

הודעת נאשם נגבתה על ידי ע/ת 5 - סומנה ת/21 (2 עמ') .

שכתוב עדות הנאשם - סומן ת/22 (2 עמ') .

ראה החל מעמ' 37 ש' 29 ואילך.

המאשימה הודיעה אילו הם עדיי.

ומכאן לפרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.

(ראה עדותו החל מעמ' 41 לפרוטוקול, ש' 13 ועד עמ' 46 ש' 30).

מעיון במוצגים עולה, כי הנאשם נחקר במשטרה ולאחר מכן בבית החולים "רעות" בת"א, ונגבו ממנו שתי הודעות:

הודעה ראשונה:

נגבתה ביום 14.3.2019 בשעה 14:06 ביחידת הבוחנים מחוז תל אביב, ע"י השוטרת רס"ב ליאורה ימין. (סומנה ת/21).

בהודעה זו נחקר הנאשם כעד.

הודעה שניה:

בהודעה מאוחרת זו נחקר הנאשם כבר תחת אזהרה.

ההודעה נגבתה ביום 27.03.2019 בשעה 12:20, בבית החולים רעות בתל אביב, על ידי השוטרת רס"ר יוסי ג'רופי, חוקר תאונות דרכים מחוז ת"א את"ן.

(סומנה ת/12 ות/15 ושכתוב ההודעה ת/22).

בהודעה הראשונה, מסר הנאשם פרטים אודות התאונה, ולפיהם, ביום 27.1.19 רכב על הקטנוע על רחוב דרך שלמה ממערב למזרח, וכי בצומת עם רחוב נחלת בנימין היה על הנתיב השמאלי ביותר לפנייה שמאלה.

נהגת שהייתה בנתיב מימין, סטתה עליו שמאלה ופגעה בו, כשגם היא ניסתה לפנות שמאלה והעיפה אותו עד נחלת בנימין.

למקום הגיעו משטרה ואמבולנס.

לדבריו פונה באמבולנס לבית חולים איכילוב, שם נבדק ונמצא כי יש לו שלושה שברים ברגל ימין שאחד מהם הוא ריסוק.

עבר ניתוח, אושפז עשרה ימים וכעת הוא בשיקום.

הנהגת יצאה אליו לאחר התאונה, בכתה ואמרה שהיא אשמה.

הנאשם נשאל אם יש לו עדים לתאונה? והשיב בשלילה.

הנאשם אשר, כי הכביש היה יבש בזמן התאונה, ראות טובה ושדה ראייה פתוח וכי האופנוע היה תקין, כולל הגה בלמים וצמיגים.

הנאשם נשאל אם נגרם נזק לאופנוע? והשיב בחיוב, ואף פירט היכן נגרם הנזק, מצד ימין פלסטיקה ותקלה מכנית.

הנאשם שב ואישר כי נסע רק בנתיב השמאלי, מבלי לסטות וכי רצה לפנות שמאלה לנחלת בנימין.

הנאשם נשאל אם ראה את הנהגת המעורבת לפני התאונה? השיב בשלילה, והוסיף:

"...היא נסעה ממש עלי והעיפה אותי" ראה ש' 23 להודעה בעמ' 2.

הנאשם נשאל, אם יש לו את פרטי המעורבת? השיב בשלילה, והוסיף כי הייתה משטרה וכי הוא פונה באמבולנס.

הנאשם נשאל אם יש לו מה להוסיף? והשיב בשלילה.

הנאשם נחקר בשנית והפעם באזהרה.

בפתח החקירה השנייה הוטח בפניו, כי הוא חשוד בכך כי בתאריך 27.1.2019 בשעה 12:50 לערך, נהג באופנוע TMAX מס' 5268263, ברחוב דרך שלמה, ממערב למזרח ועקף רכב בצומת הרחובות דרך שלמה - נחלת בנימין וכתוצאה מכך נפגע מרכב אחר, נחבל באורח קשה בתאונה ועבר ניתוח ולאחריו שיקום. כל המתואר להלן תוך שהוא נוהג ללא ביטוח חובה.

נאמר לנאשם כי הוא חשוד בנהיגה בקלות ראש, עקיפה בצומת וגרימת חבלות של ממש ונהיגה ללא ביטוח חובה. ראה: ת/22 בעמ' 1.

הנאשם נשאל האם הוא מבין את החשדות נגדו והאם הוא מעוניין להיוועץ בעורך דין?

על כך השיב, כי הוא מבין את החשדות נגדו, אך מסר כי בשלב זה אינו מעוניין להיוועץ בעורך דין. ת/22 בעמ' 1, ש' 4-1

הנאשם נחקר אודות התאונה ובין היתר, מסר את הפרטים הבאים:

נהג באופנוע שלו, בדרכו לעבודה מיפו לתל אביב (ממערב למזרח) בנתיב השמאלי המיועד לפניה שמאלה, לדבריו, אירינה שפיגל, המעורבת, נסעה בנתיב האמצעי, הנתיב שלימינו, נתיב המיועד לנסיעה ישר בלבד. בבואו לפנות שמאלה, לדבריו, סטתה המעורבת מנתיבה אל הנתיב שלו ופגעה בו, כתוצאה מכך הוא נפל על במדרכה שברחוב נחלת בנימין ונחבל. ת/22 בעמ' 1, ש' 6-9.

הנאשם נשאל ומסר כי התנועה במקום בו אירעה התאונה הייתה זורמת, ללא פקק תנועה.

(ראה: ת/22 בעמ' 1, ש' 16-17).

כמו כן, העיד כי שדה הראייה היה פתוח, הראות הייתה טובה, הכביש היה יבש והאופנוע בו נהג היה תקין לרבות ההגה, הבלמים והצמיגים. ת/21 בעמ' 2, ש' 10-17.

הנאשם השיב בשלילה כאשר נשאל האם ראה את עד הראייה, מר ארנסט גברילוב, פקח מטעם עיריית תל אביב ששהה במקום בזמן התאונה, כאשר נהג בנתיב השמאלי לפניה שמאלה, לפני רכבה של המעורבת. ת/22 בעמ' 1, ש' 20-21.

הנאשם עומת עם עדותו של עד הראייה כאמור, אשר ממנה עולה כי הנאשם עקף את רכבה של המעורבת מהנתיב השמאלי, מימין לה, כאשר עד הראייה עמד בנתיב השמאלי לפניה שמאלה, לפני רכבה של המעורבת.

הנאשם השיב כי בניגוד לדבריו של עד הראייה, רכבה של המעורבת לא עמד בנתיב השמאלי וכי הוא לא התכוון להמשיך ישר בנסיעתו אלא לפנות שמאלה. ת/22 בעמ' 1, ש' 22-25.

הנאשם נשאל מדוע ציין כי במקום התאונה ישנם שני נתיבים בלבד, האחד לנסיעה ישר השני לפניה שמאלה, זאת כשלמעשה במקום ישנם שלושה נתיבים לנסיעה ישר, כאשר השמאלי שביניהם מיועד גם לפניה שמאלה לרחוב נחלת בנימין?

על כך השיב, שאולי היה נתיב נוסף לנסיעה ישר ואינו זוכר במדויק. ת/22 בעמ' 2, ש' 26-29.

הוטח בפני הנאשם כי על פי סימני ההחלקה שלו, נראה כי התכוון להמשיך ישר בנסיעתו ולא לפנות שמאלה.

על כך השיב: "זה היה לפני הפנייה התאונה" ואחר מכן הוסיף: "אני אמרתי לך שאני פונה שמאלה". ת/22

בעמ' 2, ש' 30-32.

כאשר נשאל הנאשם כיצד זה הגיוני שהתאונה אירעה לפני הפניה, כאשר בשעה זו היה פקק במקום התאונה ואם אכן התאונה קרתה טרם הפניה הנאשם היה אמור לפגוע ברכב שעמד לפניו?

על כך השיב: **"איך שאני פונה שמאלה זה קרה". ת/22 בעמ' 2, ש' 33-35.**

כאשר נשאל הנאשם שוב לגבי סימני ההחלקה המעידים על כיוון נסיעה ישר, המשיך הנאשם ודבק בגרסתו: **"אני רציתי לפנות שמאלה, נסעתי בנתיב השמאלי לנחלת בנימין".**

ת/22 בעמ' 2, ש' 36-38.

הנאשם נשאל מה יש לו לומר על עדותם של המעורבת בתאונה ועד הראייה שלדבריהם הוא עקף את רכבה של המעורבת משמאל כאשר היא פנתה שמאלה?

על כך השיב: **"היא הייתה מימין ואני הייתי משמאל". ת/22 בעמ' 2, ש' 44-46.**

לבסוף נשאל הנאשם מדוע נסע ללא ביטוח חובה והשיב:

"קניתי אופנוע חדש לפני שבוע, זה חדש, לא הספקתי לעשות ביטוח".

ת/22 בעמ' 2, ש' 47-48.

הנאשם נשאל באיזו מהירות נסע? ועל כך השיב כי נראה לו בין 20-30 קמ"ש:

ראה בעמ' 1 **לת/22**.

בסוף החקירה נשאל הנאשם יש לו מה להוסיף?

על כך השיב כי אין לו עדי ראיה אך היו מצלמות במקום.

בעמ' 2 **לת/22**.

כאמור מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.

(ראה פרוטוקול הדיון מיום 2.3.22 עמ' 41-46)

הנאשם בחר להעיד ובחקירתו הראשית, מסר את הדברים הבאים:

נהג ברחוב דרך סלמה בדרכו לעבודה והגיע לפניה שמאלה, לרחוב נחלת בנימין.

לפני הפניה שמאלה כאמור, פנה לנתיב שמיועד לפניה שמאלה, לנחלת בנימין ולפתע הגיע רכב שסטה שמאלה לתוך הנתיב שלו ופגע בו בצד שמאל.

האופנוע נפגע מהמכה בצדו הימני.

הנאשם טען כי נטען כי האופנוע נפגע בחלקו הקדמי, אולם לדבריו, האופנוע כלל לא נפגע מלפנים וכי התמונות מעידות על כך.

לדברי הנאשם, בזמן התאונה הוא עף קדימה לכיוון המדרכה, ואילו אכן היה פוגע בכנף השמאלית של רכבה של המעורבת כנטען, היה נותר במקומו או נופל לאחור ולא עף קדימה ועל כן, טענה זו איננה הגיונית לשיטתו.

לדבריו כחמישה מטרים לפני הפניה שמאלה, עבר לנתיב של התחבורה ציבורית ולפניה שמאלה. יש לו אפשרות סימון להיכנס על מנת שיוכל לפנות שמאלה.

לדבריו, עד הראייה, מר ארנסט שהעיד ששהה במקום בזמן התאונה וראה אותה, לא היה במקום וכי הוא כלל לא ראה אותו. ראה עמ' 41 ש' 14 ועד ש' 23.

לדבריו, נחקר בזמן התאונה ובשתי חקירות נוספות וסיפר את שאירע בעת התאונה במדויק.

ראה ש' 25-26.

לשאלת בית המשפט איך קרתה התאונה? השיב:

"אני אומר שהיא נכנסה בי, היא באה מימין, החליטה בדקה ה-90 לסטות שמאלה, הייתה התנגשות, ועפתי לנחלת בנימין על המדרכה".

לדבריו, היה בהכרה מלאה וסיפר לשוטר שנכח במקום את שאירע.

ראה בעמ' 42 לפרוטוקול, ש' 4 ועד ש' 5.

לשאלת בית המשפט הוא שב וחוזר על גרסתו כי עמד בנתיב לפניה שמאלה.

הנאשם נשאל היכן בדיוק הייתה הנקודה בה אירעה התאונה? על כך השיב:

"הגעתי לפניה שמאלה ואיך שבאתי ממש לפנות שמאלה, פתאום קלטתי רכב שבא מצד ימין. אני קולט סטייה עלי ופוגע בי בחלק האחורי מצד ימין של האופנוע".

ראה בעמ' 42 לפרוטוקול, ש' 14 ועד ש' 16.

הנאשם נשאל באיזה מרחק היה מהפניה שמאלה?

על כך השיב, כחמישה מטרים לפני הפניה ומיד כשהחל בפניה, פגעה בו מכוניתה של המעורבת והוא עף קדימה. ראה בעמ' 42 לפרוטוקול, ש' 17 ועד ש' 18.

הנאשם נחקר בחקירה נגדית והשיב לשאלות ב"כ המאשימה כמפורט להלן:

הנאשם נשאל האם, כפי שתיאר בעדותו, נסע תחילה בנתיב הימני ולאחר מכן עבר לנתיב השמאלי? והשיב: **"אני הייתי בנתיב האמצעי ואחר כך פניתי שמאלה".**

ראה בעמ' 42 לפרוטוקול, ש' 25 ועד ש' 26.

כשניכר היה כי הנאשם מתקשה במתן התשובה לשאלות ב"כ המאשימה מתי בדיוק עבר נתיב כשביקש לפנות שמאלה ציין הסניגור, כי הנאשם אינו מבין כל כך טוב את המושגים בעברית.

על כך העיר בית המשפט, כי הטענה לא הועלה קודם לכן.

לשאלת בית המשפט האם ההגנה מבקשת להפסיק הדיון לצורך זימון מתורגמן? על כך השיב הסניגור בשלילה. ראה עמ' 42 החל מש' 28 ואילך.

לדברי הנאשם הפגיעה בו התרחשה בטרם החל את הפניה שמאלה.

ראה בעמ' 43 לפרוטוקול, ש' 18 ועד ש' 19.

מפנה לחקירה בפרוטוקול:

ת. באתי מסלמה מכיון יפו לת"א והייתי בנתיב שנוסע ישר וכשרציתי לפנות שמאלה , 5 מטרים לפני פניתי שמאלה.

ש. **לומר התחלת את הפניה מהנתיב האמצעי 5 מטרים לפני ?**

ת. מהנתיב השמאלי . לשאלתך כמה מטרים עברתי נתיב לא שהתחלתי לפנות.

ש. **כמה זמן עברת נתיב שמאל ?**

ת. משהו כמו 5 מטר , לא היה מרחק.

ש. **מתי התחלת את הפניה, אם התחלת לעבור לנתיב השמאלי כ- 5 מטרים לפני , מתי התחלת את הפניה שמאלה ?**

ת. בנחלת בנימין אתה מתכוון ? מה השאלה בדיוק?

ש. **אתה אומר שאתה נוסע ואתה יודע שאתה צריך לפנות שמאלה לנחלת בנימין 5 מטרים אתה פונה לפני , מאשר ?**

ת. כן.

ש. **מתי התחלת את הפניה שמאלה ?**

ת. היא פגעה בי לפני שפניתי שמאלה.

ש. **מה שאני מבין עכשיו עוד לא פנית שמאלה והיא פגעה בך?**

ת. כן.

ש. **כמה מטרים אחרי שעברת מהנתיב האמצעי אל הנתיב השמאלי התחלת בפניה שמאלה ?**

ת. לא הספקתי , היא פגעה בי .

ש. **אתה אומר ש- 5 מטרים באיזה מקום היא פגעה בך ?**

ת. עברתי את הנתיב קצת לפני הפניה 5 מטר איך שעברתי את הנתיב היתה הפגיעה.

ש. **אתה אומר שהיא סטתה אליך ?**

ת. סטתה עלי.

ש. **מצד שני אתה אומר שהיא היתה מאחוריך?**

ת. אני נסעתי בנתיב השמאלי והיא באה אלי מצד ימין פגעה בי בחלק האחורי ועפתי קדימה.

ש. **אם היא פוגעת בחלק האחורי משמע היא מאחורית ?**

ת. זה לא ממש אחורה , זה היה יותר מהצד הימני האחורי.

ש. **זה בחלק שמאחורית?...".**

ראה בעמ' 43 לפרוטוקול..

הנאשם נשאל אם לשיטתו המעורבת סתה מצד ימין, איך הפגיעה בו היא מאחור ולא במרכז הרכב שלו?.

על כך השיב הנאשם: **"זה בחלק האחורי בימינה"** . ראה בעמ' 44 לפרוטוקול ש' 4 ואילך.

לשאלת בית המשפט, אם לדבריו הפגיעה בו קרתה 5 מטרים לפני הפניה שמאלה, האם עף 5 מטרים באוויר?

על כך השיב הנאשם:

"קבלתי את המכה ועפתי על המדרכה והאופנוע עליי. המרחק בין המכה לבין שעמדתי בסוף לא ממש 5 מטרים אבל היה מרחק".

עוד לשאלת בית המשפט האם ישנה אפשרות שלא מדובר למעשה ב-5 מטרים לפני, אלא פחות? זאת מכיוון שברגע האחרון החליט הנאשם לסטות שמאלה?

על כך השיב **"אני לא עקפתי אותה"**.

ראה עמ' 44 החל מש' 7 ואילך.

לשאלת בית המשפט מדוע נסע ללא ביטוח השיב: **"קניתי את האופנוע חדש לפני התאונה בקצת"**.

בהמשך נשאל האם יש בידיו אישורים מתי רכש את האופנוע?

על כך השיב כי לא הספיק לעשות ביטוח ומיד לאחר התאונה מכר את האופנוע.

כאשר בית המשפט הפנה תשומת לב הנאשם כי אינו משיב על שנשאל, ענה הנאשם:

"מתי קניתי את האופנוע אני משיב שאין לי את הרישיון פה ואינני יודע מה להגיד. זה היה לפני 3 שנים, אני יכול להשיג מתי קניתי ומתי מכרתי במסמכים".

ראה עמ' 44 החל מש' 17 ואילך.

כאן יש לציין ולהדגיש כי בהודעתו ת/22 עמ' 2 מסר כי קנה את האופנוע שבוע לפני התאונה, זה חדש ולכן לא הספיק לעשות ביטוח.

הוטח בפני הנאשם כי עד הראיה העיד, תוך הפנייה לדבריו בפרוטוקול מיום 4.11.21 כי האפשרות היחידה להתרחשות התאונה הינה לעקוף משמאל דרך הנתיב הנגדי.

הנאשם נשאל בהקשר זה, האם יש לו היכרות קודמת עם העד? והאם יש סיבה שלדעתו ירצה להזיק לו?

הנאשם השיב בשלילה לשתי השאלות.

ראה בעמ' 45 לפרוטוקול ש' 12 ואילך.

הנאשם נשאל שוב לשאלת ב"כ המאשימה, מתי רכש את האופנוע.

הנאשם השיב כי **רכש אותו בסמוך למועד התאונה**, אין לו תאריך מדויק.

ראה עמ' 45 החל מש' 17 ואילך.

העד נשאל פעם נוספת היכן היה לפני שעבר לנתיב השמאלי ונתבקש לסמן זאת ב X . **ראה ת/23.**

הנאשם גם סימן בת/23 Y היכן היה בזמן הפגיעה לפני שרצה לפנות שמאלה.

הנאשם חזר על גרסתו ולפיה המעורבת סטתה מהנתיב הימני לכיוון שלו ופגעה בן טרם שהספיק לפנות שמאלה.

ראה עמ' 46 החל מש' 16 ואילך.

לשאלת ב"כ המאשימה כיצד ייתכן שהוא עף לפינה השמאלית של המדרכה אם לשיטתו הפגיעה בו נעשתה בחלק האחורי?

על כל השיב הנאשם: **"איפה הייתה הפגיעה? לא פנים מול פנים, היא פגעה בי מהחלק האחורי".**

וכאשר נשאל היכן היה רכב הפקח השיב כי לא ראה אותו כלל.

ראה בעמ' 46 לפרוטוקול ש' 22 ואילך.

הצדדים הגישו סיכומים בכתב.

סיכומי המאשימה:

מפנה לסיכומי המאשימה מיום 2.5.22

לטענת המאשימה, יש להרשיע את הנאשם בכל העובדות המיוחסות לו בכתב האישום, זאת על סמך הראיות והעדויות שהובאו מטעמה.

ע/ת 1, מר יוסף ג'רופי, בוחן התאונה אשר ביצע את עבודת הבוחנות בתיק, היינו עד אובייקטיבי ומנוסה, נטול משוא פנים כלפי מי מהמעורבים. מטרת עבודת הבוחנות שעשה הינה חקר האמת.

עדות הבוחן הייתה מפורטת, ברורה אמינה ולא נסתרה ע"י ההגנה.

העד ביסס מסקנותיו על העדויות, הפנה למיקום הפגיעה ברכב המעורבת וברכבו של הנאשם המלמדים על נסיעה באותו כיוון וכן על פגיעה בתחילת הפנייה, דבר אשר מתיישב עם עדויות המעורבים, כך לשיטת המאשימה.

ע/ת 3, הגב' אירינה שפיגל, המעורבת, תיארה בבית המשפט את קורות האירוע, לפיה נהגה ברחוב סלאמה, רצתה לפנות שמאלה והאופנוע נכנס בה, לדברי העדה הייתה בנתיב השמאלי, רצתה לפנות שמאלה ועוד לפני שפנתה שמאלה האופנוע נכנס בה.

במענה לשאלות הסנגור, העדה חזרה והדגישה כי הייתה בנתיב השמאלי מבין שלושת הנתיבים וכי בנתיב המיועד לפנייה שמאלה אין אפשרות לרכב פרטי להמשיך בנסיעה לכיוון ישר.

ע/ת 2 ארנסט גברילוב, עד הראייה, לטענת המאשימה המדובר בעד ניטראלי, אשר נכח בזמן ובמקום התאונה, עדותו במשטרה הוגשה בהסכמה לבית המשפט.

מעדותו ניתן ללמוד כי החל בפנייה שמאלה, לכיוון נחלת בנימין, הבחין דרך המראה האחורית שגם הרכב הפרטי העומד מאחוריו מתחיל בפנייה שמאלה.

העד שלל את האפשרות כי המעורבת הגיעה מהנתיב האמצעי, במקום היה פקק תנועה וראה את המעורבת עומדת מאחוריו ולאחריה הגיע רוכב האופנוע אשר חצה, לדברי העד את קו הפרדה.

לטענת המאשימה חקירתו הנגדית של עד הראייה לא נסתרה וכי היה עקבי בתשובותיו.

עדויות שוטרים נוספים אשר לא נכחו בזמן התאונה אך הגיעו לזירה לאחר מכן ובאמצעותם הוגשו דוחות פעולה וסרטונים.

עדות הנאשם אינה עקבית ואינה מתיישבת עם חומר הראיות ושאר העדויות בתיק.

לטענת המאשימה עדות הנאשם, ולפיה הגיע רכב שסטה אליו לפני הפנייה שמאלה ולאחר הפגיעה עף קדימה, אינה עולה בקנה אחד עם חומר הראיות ועדויות המעורבים בתיק, הטוענים כי היה עומס תנועה במקום וכי העד הניטרלי ורכב המעורבת היו בטור אחד בנתיב השמאלי.

כמו כן, הנאשם אישר כי נהג ברכב ללא ביטוח.

לסיכום, טוען ב"כ המאשימה המלומד, כי עסקינן בתיק בו עומדות גרסאות עדי המאשימה אל מול גרסת הנאשם וכי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה ולעניין מפנה לעדות העד הניטרלי, אשר תיאר את קורות התאונה.

זאת ועוד, מיקום האופנוע לאחר הפגיעה, החריצים שצולמו ע"י השוטרים בשטח ונותחו ע"י בוחן התנועה, שדה הראייה וכלל הראיות מרימות את נטל ההוכחה.

אופן "הטלת" הנאשם אל פינת הרחוב, מיקום הימצאותו לאחר התאונה, מצב התנועה בכביש והסבריו לעניין מעבר בין הנתיבים טרם התרחשות התאונה אינם מתיישבים עם מיקום התאונה.

נוכח כל האמור לעיל, סבורה המאשימה כי הרימה את נטל ההוכחה להוכחת אשמתו של הנאשם והינה מבקשת להרשיעו בכל המיוחס לו בכתב האישום.

סיכומי ההגנה:

מפנה לסיכומי ההגנה בכתב מיום 15.7.22

ההגנה בסיכומיה, מבקשת לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום של נהיגה בקלות ראש, גרימת חבלה של ממש, עקיפה/סטייה לעקיפה בצומת והתנהגות הגורמת נזק למעט העבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי

פקודת רכב מנועי.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום נגדו והודה בעבירה אחת מתוך כתב האישום, שהינה נהיגה ללא ביטוח.

לטענת ההגנה, במועד התאונה התגורר הנאשם ברחוב יפו ועבד בבית קפה ארומה, סניף מידטאון תל אביב.

הנאשם יצא מביתו למקום עבודתו, אליה היה עליו להגיע עד השעה 13:00 ואילו התאונה התרחשה בשעה 12:50.

לגרסת ההגנה, התאונה הוכרה בביטוח הלאומי כתאונת עבודה, וזאת בשל כך כי התאונה התרחשה בזמן שהנאשם היה בדרכו לעבודה וזאת, לאחר שנבדק מסלול נסיעתו כשהמסלול חייב להיות המסלול הקצר ביותר.

מסלולו הקבוע של הנאשם בדרכו לעבודה הינו דרך סלאמה, ממערב למזרח ובהגיעו לצומת שלמה עם נחלת בנימין פונה שמאלה וממשיך בכיוון נסיעתו.

לטענת ההגנה המאשימה לא הוכיחה כי הנאשם התכוון לנסוע ישר ברחוב סלאמה, וכי לא התכוון לפנות לרחוב נחלת בנימין.

זאת ועוד, המעורבת לא הוכיחה שהנאשם התכוון לנסוע ישר והמדובר במסקנות אישיות ולא בהוכחה חד משמעית.

הנאשם טען, כי רכבה של המעורבת פגע בו בצד ימין אחורי של האופנוע והעיף אותו קדימה, לפינת נחלת בנימין ורחוב שלמה.

מיקום הרוכב והנזק שנגרם לאופנוע מלמדים, כך לגרסת ההגנה כי האופנוע נדחף מאחור.

עוד טוענת ההגנה, כי המשטרה התרשלה במילוי תפקידה במקרה זה.

כתוצאה מהתאונה, נפגע אדם בגופו, במצב קשה ופונה לבית החולים.

אף על פי כן, לא הגיע בוחן תנועה לזירה. לא נבדקו מצלמות מהזירה והמאשימה סמכה ידיה על מסקנות העדים שלא ראו את התרחשות התאונה.

לגופו של עניין, המעורבת העידה ובחקירתה הראשית (עמוד 7 שורות 12-13) ציינה כי הייתה ברחוב סלאמה, לא זכרה את שם הרחוב אליו רצתה לפנות ורוכב האופנוע נכנס בה מצד שמאל.

בחקירתה תחת אזהרה אשר סומנה 1/ת, אישרה כי הבינה את תוכן האזהרה ואישרה את חתימתה על החקירה.

בחקירתה ציינה: "רציתי לפנות שמאלה לרחוב שלפני הרמזור ואז הגיע רוכב אופנוע מצד שמאל שלי ופגעתי בו והוא המשיך ישר ונפגע ממני". בהמשך עדותה ציינה: "אני עצרתי והמשכתי לפנות שמאלה".

ובהמשך:

"בצד שמאלי מקדימה וגם דלת נהג".

לשיטת ההגנה, מעדות המעורבת במשטרה עולה תמונה ברורה, לפיה התאונה התרחשה בזמן שהמעורבת התחילה לפנות שמאלה מרחוב סלמה לרחוב נחלת בנימין, רכבה לא היה ישר אלא בזווית, המעורבת ציינה כי הדלת השמאלית שלה נפגעה.

מיקום הימצאות האופנוע לאחר התאונה אינו מתיישב עם דברי המעורבת, לפיהן החלה בפניה שמאלה ונפגע בדלת השמאלית בזמן הפנייה שמאלה.

בחקירה הנגדית כשנשאלה המעורבת מדוע אמרה "פגעתי בו" ולאחר נכן אמרה "נפגע ממני"

השיבה: "אני לא זוכרת שאמרתי את זה".

בהמשך, כאשר נשאלה לאן התכוון נהג האופנוע לנסוע השיבה: "לא יודעת".

עוד בהמשך עדותה ציינה כי החלה לפנות שמאלה, רכבה היה בזווית וגלגל הרכב עבר את הקו.

העדה אישרה כי הייתה בפנייה ואף סימנה בנ/1 את מיקום התאונה.

כאשר נשאלה על ההבדל בין "פגעתי בו" לבין "נפגע ממני"

השיבה: "אחר כך כן.. לא כל הזמן.. אני לפעמים.."

הנהגת המעורבת היא זו שפגעה באופנוע בזמן שרצה לפנות שמאלה, כאשר רוכב האופנוע היה לפניה, המעורבת נכנסה מהנתיב האמצעי, בזמן שהאופנוע היה בנתיב ממנו ניתן לפנות שמאלה ודחפה אותו קדימה לפינת נחלת בנימין עם רחוב סלאמה.

עדות המעורבת בחקירתה במשטרה, אינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר.

לא יכול להיות כי האופנוע יפגע בדלת נהג שמאלית בזמן שהרכב נמצא בזווית שמאלה ואינו ישר והאופנוע יעוף קדימה כ- 10 מטרים.

העדה סימנה את מיקום הפגיעה ברכבה, בדלת הנהג, כאשר תאונה כפי שתיארה הייתה יכולה רק לחסום את האופנוע ולהשאירו מצד שמאל של הרכב.

לא ברור, איך פגיעה בדלת שמאלית של הרכב מתיישבת עם פגיעה מקדימה.

העדה בעצמה ציינה בחקירתה "פגעתי בו ונפגע ממני", כאשר לא נמצא הסבר המניח את הדעת לאמירה זו.

ההגנה הפנתה לתמונה נ/1 בה סימנה העדה את מיקום התאונה ולפרוטוקול בו העדה מאשרת כי הגלגל עבר את הקו. עמוד 11 שורות 30-33 וכן שורה 12 לפרוטוקול.

עד הראייה, ע/ת 2 שהיינו פקח בעריית ת"א, העיד בבית המשפט והוגשו העדויות שמסר במשטרה, **נ/4 ו- נ/5**, ואולם העד לא ראה את התרחשות התאונה והעיד על סמך מסקנותיו שלו.

מפנה לעמ' 28 שורות 30-33 וכן עמ' 29 שורות 1-12.

ע/ת 1 בוחן התאונה, אשר חקר את האירוע, ציין כי קבע את האשמה על סמך עדותו של **ע/ת 2** אשר התברר כי לא ראה דבר מהתאונה וכי הכל זה מסקנותיו שלו.

במזכר שהוגש ע"י ע/ת 1, ת/7 מזכר שנערך כחודשיים לאחר קרות התאונה, בשורה 2 נכתב "הנהגת הפוגעת", דבר אשר מחזק את דברי העדה: **"פגעתי בו והוא נפגע ממני"**.

ע/ת 1 ביקר במקום התאונה רק חודשיים לאחר התרחשותה וכך ממצאים שהיו בזירה נעלמו, החל ממצלמות וכלה בסימנים שהיו ברחוב. העד השיב בשלילה לשאלה האם יש דו"ח בוחן.

העד נשאל על מיקום התאונה והשיב כי לא היה בזירה ואינו יכול לקבוע את המיקום.

בנוסף, כשאר נשאל על הפגיעה בדלת, טען בניגוד לטענת הנהגת שלא הייתה פגיעה בדלת, כמו כן טען כי אין פגיעה בקדמת הרכב. מפנה לעמ' 33 לפרוטוקול ש' 13-20.

העד לא עימת את המעורבת עם הנאמר מפיה, כפי שנרשם על ידי **השוטר לידור סרי ע/ת 7 בת/16** ואשר אישר כי

הדברים נמסרו מפיה ולפיהם נסעה על רחוב שלמה בנתיב השני מימין, וזאת על אף שזו הייתה גרסת הנאשם לאורך כל הדרך.

לעומת עדויות המאשימה, טוענת ההגנה, כי עדות הנאשם ולפיה המעורבת היא זו שסטתה בפתאומיות לנתיב שלו לפני הפנייה שמאלה ופגעה בו בחלק אחורי ימני של האופנוע והדבר גרם לכך שנדחף עד פינת שלמה נחלת בנימין, הייתה אמינה ועקבית גם ביחס לגרסתו בחקירה במשטרה.

בסיכום טיעוניה סיכמה ההגנה בראשי פרקים הנטען לעיל והינה מבקשת לזכות הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

דין והכרעה:

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים תוך בחינת חומר הראיות, הוראות החוק והפסיקה המחייבים אין לי אלא לאמץ טיעוני המאשימה ולהרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

לא נעלמו מעיניי טענות ההגנה ואולם אין באלה כדי להסיר הספק בדבר אחריות הנאשם לתאונה ולעבירות המיוחסות לו.

מחדלי חקירה גם אם יש כאלה, לרבות היעדר דו"ח בוחן, אין בהם כדי להביא לזיכוי הנאשם נוכח הקיים בחומר בראיות אשר הונח בפניי.

ממצאי הבוחן גם אם לא נרשמו במסגרת המילים המפורשות "דו"ח בוחן" מהווים קביעה מקצועית מבוססת ואמינה אשר די בהם לאור מכלול העדויות והראיות עליהם הם מבוססים להוביל למסקנה האחת והאפשרית בנסיבות תיק זה ולפיה הנאשם הוא האחראי לתאונה ולא המעורבת.

השתכנעתי מעבר לכל ספק, כי הנאשם לא התכוון לפנות שמאלה, אלא נסע ישר במהירות גבוהה וכי אופן הטחתו על המדרכה הינה תוצאה ישירה של אופן נהיגתו ופגיעתו במעורבת.

לא נעלמה מעיניי טענת ההגנה ולפיה המעורבת מסרה בת/16 כי נסעה בנתיב השני מימין.

מחומר הראיות עלה כי המעורבת אינה שולטת בשפה העברית.

גם אם כך נאמרו הדברים מפיה לא מצאתי כי יש בכך סתירה לראיות מהן עולה, כי עמדה בנתיב שמאלי ביותר מאחור רכבו של עד הראייה ומכל מקום נתיב שני מימין יכול גם להיות מימין למדרכה השמאלית.

נתתי דעתי לסרטון ממנו עולה כי המעורבת הייתה נרגשת רועדת ומבוהלת בסמוך לקרות התאונה והדברים גם קבלו חיזוק בעדות עד הראייה.

המעורבת שבה וחזרה מספר פעמים על הגרסה ולפיה עמדה בנתיב השמאלי ביותר מבין 3 הנתיבים באותו כיוון.

עדויות עדי המאשימה, גם אם לא היו מושלמות נמצאו מהימנות ועקביות על ידי, זאת אל מול עדות הנאשם אשר נמצא כנוהג ללא ביטוח והתחמק ממתן תשובות אמת כאשר לא היה לו נוח.

לעניין משקלה של עדות עד ניטראלי, מחדלי חקירה, היעדר דו"ח בוחן מפנה לפסיקה הבאה:

עד ניטראלי:

כלל הוא כי לעדותו של עד ניטראלי נטול פניות ואינטרסים יש לתת משקל רב בשכלול הראיות.

ראה עפ"ת (מרכז) 10-06-21258 סרטור נ' מדינת ישראל, (מיום 13.12.10); ובתיק ת"ד (י-ם) 2005/09 מדינת ישראל נ' גימי, (מיום 11.6.09).

מחדלי חקירה:

דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 2842/10 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל [פורסם נבו] פסקה 21 לפסה"ד:

"אכן, לא כל כיוון חקירה או אפשרות היפותטית לפעולת חקירה שלא מוצו עולים כדי מחדל חקירתי. מטבע הדברים, חקירת המשטרה אינה מושלמת לעולם ומוגבלת היא במשאבים. נכון הוא כי המטרה שצריכה לעמוד לנגד החוקרים היא חקר האמת. על החוקרים להפעיל את מיטב כישורונם ולבדוק בשקידה ובמאמץ כיווני חקירה שנשלל על ידם בראיות מוצקות ומספקות. הקביעה כי התקיימו מחדלי חקירה בעניינו של פלוני אינה מביאה באופן אוטומטי לזיכוי, בכל מקרה ומקרה מעריך ביהמ"ש באופן פרטני את השפעתם והשלכותיהם של מחדלי החקירה. במקרה דנן, אין בכוחם של מחדלי החקירה להביא לזיכוי של המערער, בין היתר משום שלא מדובר בפגמים חמורים המביאים לפגיעה בזכותו של המערער להליך הוגן".

זאת ועוד, בע"פ 987/02 מדינת ישראל נ' איסמעיל בן מחמוד זביידה נקבע כי אין לומר כי פגמים בניהול חקירה ובכלל זה ליקויים בסימון מוצגים ובתיעוד שרשרת העברתם בהכרח יורדים לשורש ההליך המשפטי וכי יש לבחון את קבילותה ומשקלה של כל ראיה על פי מכלול נסיבות העניין וביחוד לפי סוג הפעמים, בהתחשב בשאלה אם היה בפגמים אלה כדי לקפח את הגנת הנאשם.

היעדר דו"ח בוחן :

הבוחן אכן לא הגיע לזירה ולא היה בידיו לקבוע מיקומה המדויק של התאונה, הבוחן היה הגון בעדותו ולא הכחיש זאת.

הבוחן פירט על סמך מה קבע אחריות הנאשם לתאונה.

ואולם וזה העיקר, אין בכך בנסיבות תיק זה כדי לשלול מבית המשפט לקבוע אחריות הנאשם לתאונה על בסיס הראיות והעדויות האחרות עליהן התבסס הבוחן עצמו ואשר הובאו בפניו כאמור לעיל ואשר הביאוני למסקנה הגיונית אחת והיא כי התנהגות הנאשם עת ביקש לנסוע ישר בנתיב המורה שמאלה בלבד, במהירות בה נסע תוך עקיפת רכב המעורבת משמאל היא זו שגרמה לתאונה כמפורט בכתב האישום.

חוות דעת הבוחן מבוססת ברובה על חומר הראיות אשר ממילא מוגש לתיק בית המשפט ואין הכרח כי בכל תיק תאונת דרכים בית המשפט לא יוכל להסיק את המסקנה אליה היה מגיע הבוחן על סמך אותו חומר הראיות.

מפנה להכרעת הדין של כב' השו' שור מבית משפט לתעבורה מחוז תל אביב (בת-ים) בת"ד 3092-10-18
בעניין מדינת ישראל נ' שמעוני מיום 28.2.20 וכן לפסק הדין של כב' השו' בן יוסף מבית המשפט המחוזי בתל אביב בעפ"ת 46018-12-20 מיום 1.2.21 בו נדחה ערעור ההגנה על הכרעת הדין.

על פסק הדין בערעור הוגשה בקשת רשות ערעור לבית משפט עליון ברע"פ 1479/21 אשר נדחתה אף היא ביום 4.3.21.

משכך, ולאחר שנתתי דעתי לכל הנמצא בחומר הראיות טענות הצדדים הוראות החוק והפסיקה הגעתי למסקנה כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה ברמה הנדרשת במשפט פלילי ואני מרשיעה את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים